

का० ४. १३. ७-१०. ॥८॥ [धूप्यतऽइव] धूमा[यमा]न-इव भवति । अश्रद्धयेव वत् अप्रिये-
णैव एकवारम् ॥९॥ बल्वलीति (वत्येलीवं Cod.) शब्दायते ॥१०॥ काष्ठेषु दग्धेषु सं-
शाम्यतोऽग्नेरर्चिः प्रतितरां निकृष्टतरामिव ऊर्ध्वधोगमन[रहित-इव भवति?] ॥११॥ सर्वासु
ज्वालासु निदृचासु (?) केवलमङ्गारा अत्यर्थं दोष्यन्ते ॥१२॥ एतेषां रुद्राद्यवस्थाविशेषाणां
मध्ये एकं संवत्सरपर्यन्तं निरन्तरमनुतिष्ठेत् यदि यज्ञमानः स्वयमेवाग्निहोत्रं जुह्वयति अन्यो
वाध्वर्युर्जुहुयात् उभयोरप्येष संवत्सरनियमः । अपोऽभिलक्ष्य वापीकूपादिकं खनन्नन्यद्वत्री-
हियवाद्यन्नं सम्पादयन् [वा] सामि अर्धकृते यथा निवर्तेत एवमेव तदन्यथाग्निहोत्रहवनम्
(? थाहवनीयम् Cod.) । सार्धं सह नैरन्तर्येण ॥१३॥ अन्नाद्यमभितृणान्ति उत्पादयति ॥१४॥
भार्याः भर्तव्याः प्रजाः । यत्र खलु भोक्तृणामल्पोयस्त्वं भोग्यसम्पत्तिर्भूयसी तत्खलु समृद्धम्
॥१५॥ ॥२॥ ॥३॥

अथैतयोर्गार्हपत्याहवनीययोरन्योरुपस्थानं विधित्सुः प्राग्विहिते आधानाग्निहोत्रे समु-
च्चित्य क्रमेण स्तौति यत्रेति । दग्धे उद्युक्तो बभूव । इतोदं सर्वं जगद्व्याकुलमभूत् । अति-
तिक्ष्णमाणः प्रजाभिश्चिकीर्षितं पेषणमसहमानः ॥१॥ तितिक्षे सोढुं शक्नोमि ॥२॥ एवम-
ग्न्याधानेन जनितस्याग्नेर्भरणं विधाय तस्य भरणात्प्रागुद्भासनं निषेधति तत्रेति । सामि मध्ये
ऽपयघ्नाग्निमुद्भासयेत् (?) विसर्ज[ये]त् तर्ह्यस्मै यज्ञमानाय सोऽग्निः सामि अर्धग्लानियुक्तो भवति ।
तस्मादामरणान्नमग्निर्धार्य इति नियमयति तस्मादिति ॥३॥ ऋषिणा मन्त्रेण [ऋक्स० १. ८१.
१.] । हे देवाः अग्नि अतिके मनुष्याणां समीपे आयुधेन परिकल्पिताः शतसंख्याका एव श-
रदः संवत्सराः खलु यत्र यस्मिन्नायुषि शतसंवत्सरे तनूनां शरीराणां ज्वरसं जरां चक्रा कतरं-
तस्था (?) यत्र च पुत्रासः सतोऽप्यपत्योत्पादनेन पितरो भवन्ति नोऽस्माकं तदायुर्गन्तोर्गमि-
नात्पूर्वं मध्ये (!) मा रीरिषत हिंसत (हिंसतं Cod.) प्राकृक्मिति (?) ॥६॥ अग्निहोत्रहोम-
स्यामृतवप्राप्तिसाधनत्वं वक्तुं सूर्यस्य मृत्युनृपतां प्रतिपादयति । सूर्यस्य किरणैः प्राणेषु बद्धा
इत्यर्थः । अश्वाऽभिधोयते बध्यतेऽनयेत्यश्वाभिधाना तथा अभीश्वोऽन्या रज्जवस्ताभिर्वा ।
प्राणानभिलक्ष्य अवतायन्ते अवसार्यन्ते ॥७॥ यदा तु विद्वानुदीरितरीत्या सूर्यमतिक्रम्य वर्तते
तदाहोरात्रे एवातोऽर्वाचीने भवतः तथा चाहोरात्रानाक्रान्तवाद्दिदुषः सुकृतं न क्षीयते ॥११॥
स्थोपस्थे स्थस्योत्सङ्गे । पल्यङ्ग्यमाने पर्यावर्तमाने । अर्वाचीनोऽवाङ्मुखः ॥१२॥ आहवनी-
यस्य पुरस्तात्परिक्रम्य गार्हपत्याहवनीययोर्मध्ये गच्छेत् । तथा च सूत्रितं का० ४. १३. १२-१३.
॥१३॥ यदेतदक्षिणेन वेति कात्यायनेन विकल्पेनोक्तं तदूद्घृषयति अथ य इति ॥१४॥ स्व-
र्ग्यायाः स्वर्गप्राप्तिहेतुभूतायाः । नौमण्डे उभे पार्श्वे भित्तौ । नावमजति क्षिपति प्रेरयतीति
नावजः ॥१५॥ आरुह्यतेऽनेनेत्यारोहणं प्रवेशद्वारम् ॥१६॥ अथैतदग्निहोत्रं चित्याग्निसम्पत्त्या
स्तौति अथ यामिति ॥१७॥ अथ चित्यस्याग्नेः संवत्सररूपतां ब्रुवन् तावत्कालसाध्यस्याग्नि-
होत्रहोमस्य तत्सम्पत्तिमुपपादयति प्रजापतिरिति । चित्योऽग्निः प्रजापतिना सृष्टवान्नादात्मकः
प्रजापतिश्च संवत्सरकालात्मकः अतः संवत्सरपर्यन्तमनुष्ठितमग्निहोत्रं (? 'तं उममितिष्ठतम-
ग्नि' Cod.) चित्येनाग्निना समानं सत् संतिष्ठते समाप्तं भवति तथा च एकैकसंवत्सराग्नि-
होत्रानुष्ठानेन चित्याग्न्यनुष्ठानं कृतं भवति ॥१८॥ अथैतदग्निहोत्रं महदुक्थसम्पादनेन स्तौ-
ति सप्तेति । चित्योऽग्निर्महाव्रतं साम बृहतीसहस्रात्मकं बृहदुक्थं चैतानि त्रीणि सहचरा-